RAAD VAN STATE
afdeling Wetgeving

advies 54.515/3
van 18 december 2013

over

een ontwerp van koninklijk besluit ‘betreffende de identificatie en registratie van honden’

CONSEIL D’ÉTAT
section de législation

avis 54.515/3
du 18 décembre 2013

sur

un projet d’arrêté royal ‘relatif à l’identification et l’enregistrement des chiens’

Op 18 november 2013 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Minister van Volksgezondheid verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van koninklijk besluit 'betreffende de identificatie en registratie van honden'.

Het ontwerp is door de derde kamer onderzocht op 10 december 2013. De kamer was samengesteld uit Jo BAERT, kamervoorzitter, Jan SMETS en Jeroen VAN NIEUWENHOVE, staatsraden, Jan VELAERS en Lieven DENYS, assessoren, en Greet VERBERCKMOES, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Frédéric VANNESTE, auditeur.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst van het advies is nagezien onder toezicht van Jeroen VAN NIEUWENHOVE, staatsraad.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 18 december 2013.

*

Le 18 novembre 2013, le Conseil d'État, section de législation, a été invité par la Ministre de la Santé publique à communiquer un avis, dans un délai de trente jours, sur un projet d'arrêté royal 'relatif à l'identification et l'enregistrement des chiens'.

Le projet a été examiné par la troisième chambre le 10 décembre 2013. La chambre était composée de Jo BAERT, président de chambre, Jan SMETS et Jeroen VAN NIEUWENHOVE, conseillers d'État, Jan VELAERS et Lieven DENYS, assesseurs, et Greet VERBERCKMOES, greffier.

Le rapport a été présenté par Frédéric VANNESTE, auditeur.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise de l'avis a été vérifiée sous le contrôle de Jeroen VAN NIEUWENHOVE, conseiller d'État.

L'avis, dont le texte suit, a été donné le 18 décembre 2013.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

2. Het voor advies voorgelegde ontwerp van koninklijk besluit voorziet in een nieuwe regeling inzake de identificatie en de registratie van honden, die in de plaats komt van het koninklijk besluit van 28 mei 2004 'betreffende de identificatie en registratie van honden' en van twee ministeriële besluiten[1] (artikel 43 van het ontwerp).

Het ontwerp bevat een aantal algemene bepalingen met betrekking tot de identificatie- en registratieplicht en met betrekking tot de databank voor de geregistreerde gegevens, die voortaan beheerd wordt door de overheidsdienst bevoegd voor dierenwelzijn (artikelen 3 tot 6).

De identificatie door middel van de inplanting van een steriele microchip wordt eveneens geregeld (artikelen 7 tot 12), alsook de identificatieprocedure op papier of langs elektronische weg (artikelen 13 tot 21). Na de registratie van de gegevens ontvangt de verantwoordelijke een registratiecertificaat en een kaart voor het doorgeven van wijzigingen van de gegevens (artikelen 22 tot 25). Er wordt bepaald hoe een wijziging van de verantwoordelijke en hoe de verhuis of het overlijden van de hond wordt meegedeeld (artikelen 26 tot 30).

Het ontwerp bevat voorts nog specifieke bepalingen voor de identificatie en de registratie van honden in dierenasielen (artikelen 31 tot 34), voor de vervanging van documenten, onder meer in geval van verlies en de vervanging van een onleesbare microchip (artikelen 35 tot 37), alsook voor de toegang tot en het beheer van de databank (artikelen 38 tot 41).

Ter uitvoering van een aantal delegaties in het ontworpen besluit aan de minister bevoegd voor dierenwelzijn, werd ook een ontwerp van ministerieel besluit uitgewerkt, waarover de Raad van State op dezelfde datum advies 54.516/3 uitbrengt.

3. Het ontworpen besluit vindt rechtsgrond in artikel 7 van de wet van 14 augustus 1986 'betreffende de bescherming en het welzijn der dieren'. Overeenkomstig deze bepaling kan de Koning, bij een besluit vastgelegd na overleg in de Ministerraad, maatregelen treffen voor het identificeren en registreren van honden en katten evenals voor het vermijden van overbevolking bij deze diersoorten. Hij bepaalt het tarief van de retributies voor de identificatie en registratie van honden, alsook de wijze waarop de retributies geïnd worden, samen met een bijkomende bijdrage van vier euro voor de initiële registraties.

[1] Het ministerieel besluit van 18 juni 1998 'houdende erkenning van de verenigingen die honden tatoeëren' en het ministerieel besluit van 8 juni 2004 'houdende aanwijzing van de vereniging belast met het beheer van het centrale register voor identificatie van honden'.

VORMVEREISTEN

4. Op de vraag of over de ontworpen regeling het advies van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer (hierna: de privacycommissie) werd gevraagd, antwoordde de gemachtigde het volgende:

> "Het advies van de Privacycommissie werd niet gevraagd voor dit ontwerp. Er kan wel op gewezen worden dat de databank reeds bestaat sinds 1 september 1998 en dat de gegevens die geregistreerd worden, evenals de verwerking ervan sindsdien niet gewijzigd zijn. Nu het beheer van de databank wordt overgenomen door de FOD Volksgezondheid, zal uiteraard voldaan worden aan de bepalingen aangaande de melding van gegevensverwerking bij de Privacycommissie."

Het gegeven dat de databank reeds sinds geruime tijd bestaat en dat de verwerking van de gegevens gemeld zal worden bij de privacycommissie, neemt niet weg dat de ontworpen regeling inhoudt dat gegevens van de verantwoordelijke meegedeeld worden aan de overheidsdienst bevoegd voor dierenwelzijn en dat die gegevens in een databank worden opgenomen, hetgeen neerkomt op de verwerking van persoonsgegevens. Over een dergelijke regeling zou het advies van de privacycommissie moeten worden gevraagd, met toepassing van artikel 29, § 1, van de wet van 8 december 1992 'tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens', gelezen in het licht van artikel 28, lid 2, van richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 'betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens', naar luid waarvan elke lidstaat bepaalt dat de toezichthoudende autoriteiten worden geraadpleegd bij de opstelling van wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen met betrekking tot de bescherming van de rechten en vrijheden van personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens.

ALGEMENE OPMERKINGEN

5. Artikel 36*bis* van de wet van 8 december 1992 schrijft voor dat elke elektronische mededeling van persoonsgegevens door een federale overheidsdienst of door een openbare instelling met rechtspersoonlijkheid die onder de federale overheid ressorteert, behalve in de door de Koning bepaalde gevallen, een principiële machtiging vereist van het sectoraal comité voor de federale overheid, opgericht binnen de privacycommissie. Aangezien niet blijkt dat een dergelijke machtiging is gevraagd, moet die alsnog worden aangevraagd en verkregen.[2]

6.1. Naar luid van artikel 5 van het ontwerp geldt het paspoort, voorzien van het registratiecertificaat, als bewijs van identificatie en registratie van honden geregistreerd na 6 juni 2004. Er wordt evenwel niet bepaald dat de betrokken gegevens, die tot op heden worden opgenomen in een databank die overeenkomstig artikel 27 van het koninklijk besluit van 28 mei 2004 wordt beheerd door een vereniging zonder winstoogmerk (de vzw Belgische Vereniging voor identificatie en registratie van honden), worden opgenomen in de databank die

[2] Het ontwerp bevat immers geen uitdrukkelijke bepaling waaruit kan worden opgemaakt dat met toepassing van artikel 36*bis*, derde lid, van de wet van wet van 8 december 1992, zou worden afgeweken van deze verplichting tot het verkrijgen van een machtiging.

voortaan beheerd wordt door de overheidsdienst bevoegd voor dierenwelzijn. Het lijkt dan ook wenselijk om te voorzien in een bepaling met betrekking tot de overdracht van deze gegevens naar de nieuwe databank.

6.2. Bovendien is onduidelijk hoe de honden geregistreerd vóór 6 juni 2004 (die dus ouder zijn dan 9 jaar) geïdentificeerd en geregistreerd worden. De gemachtigde verklaarde dienaangaande het volgende:

> "De honden geregistreerd vóór 6 juni 2004 zijn reeds geïdentificeerd en geregistreerd. Hun gegevens werden opgenomen in de databank op basis van het koninklijk besluit van 17 november 1994 betreffende de identificatie en de registratie van honden, en het ministerieel besluit van 5 februari 1998 betreffende de identificatie en de registratie van honden. Indien deze dieren na inwerkingtreding van het voorliggende ontwerp van verantwoordelijke veranderen of verhuizen, vallen zij onder de bepalingen van dit ontwerp."

In zoverre deze honden nog niet opnieuw werden geregistreerd overeenkomstig artikel 33 van het koninklijk besluit van 28 mei 2004, moet ook voor deze honden worden voorzien in een overgangsregeling.

7. Overeenkomstig artikel 4, lid 4, van verordening (EG) nr. 998/2003 van het Europees Parlement en de Raad van 26 mei 2003 'inzake veterinairrechtelijke voorschriften voor het niet-commerciële verkeer van gezelschapsdieren en houdende wijziging van Richtlijn 92/65/EEG van de Raad' wordt na het verstrijken van de overgangsperiode enkel nog de identificatiemethode met een elektronisch identificatiesysteem (transponder) aanvaard. Die overgangsperiode is inmiddels verstreken. Aangezien verordening (EG) nr. 998/2003 van toepassing is op het verkeer van dieren tussen twee lidstaten, rijst de vraag of voor getatoeëerde honden die naar een andere lidstaat worden overgebracht, niet bepaald moet worden dat alsnog een microchip ingeplant wordt. Thans wordt bij artikel 36 van het ontwerp enkel voorzien in een nieuwe identificatie indien de tatoeage onleesbaar is geworden. De gemachtigde verklaarde daaromtrent het volgende:

> "Vooreerst dient benadrukt te worden dat het voorliggende ontwerp niet tot doel heeft verordening 998/2003 uit te voeren. Deze verordening bevat immers dierengezondheidsmaatregelen terwijl het ontwerp louter een dierenwelzijnsdoel nastreeft. Wel wordt aan het Europese paspoort dat door deze verordening wordt ingevoerd voor het intracommunautaire verkeer een tweede functie toegekend, met name deze van nationaal identificatie- en registratiedocument.
>
> De overgangstermijn voor de identificatie d.m.v. tatoeage voorzien in verordening 998/2003 is verlopen op 3 juli 2011. Volgens een verklarende nota van de Europese Commissie (…) moet deze bepaling zo gelezen dat honden die voor deze datum getatoeëerd werden niet gechipt moeten worden om te kunnen reizen binnen Europa. De verplichting om al dan niet te chippen wordt bijgevolg bepaald door de datum van identificatie en niet door de datum van vertrek naar het buitenland.
>
> In praktijk is het zo dat in België reeds voor 3 juli 2011 gestopt werd met tatoeëren. Bijgevolg stelt zich sowieso geen probleem met honden die na 3 juli 2011 getatoeëerd zouden zijn."

In zoverre in de praktijk sinds 3 juli 2011 in België geen tatoeages meer werden gebruikt voor de identificatie, rijst er effectief geen probleem wat betreft de overeenstemming met de aangehaalde verordeningsbepaling. Dit neemt evenwel niet weg dat voor de periode tussen 3 juli 2011 en de datum van inwerkingtreding van het te nemen besluit, tatoeages volgens het thans nog geldende koninklijk besluit van 28 mei 2004 nog steeds aanvaard worden als geldige identificatiemethode en dat beter zou worden bepaald – conform de aangehaalde verordeningsbepaling – dat honden die na 3 juli 2011 door middel van tatoeage werden geïdentificeerd, in geval van overbrenging tussen lidstaten onderling, alsnog met een microchip geïdentificeerd moeten worden.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 6

8. Artikel 6 van het ontwerp lijkt in te houden dat een hond afkomstig van een EU-lidstaat niet kan worden verworven alvorens hij in België is geregistreerd. Op de vraag of een dergelijke formulering, die een transactie met betrekking tot honden afkomstig uit een andere lidstaat afhankelijk maakt van de registratie van de betrokken hond in België, niet op gespannen voet staat met het vrij verkeer van goederen, antwoordde de gemachtigde het volgende:

> "De bepalingen van het ontwerp zijn uitsluitend van toepassing op Belgisch grondgebied, en bijgevolg ook enkel op 'verwerving van een hond' voor zover deze gebeurt op Belgisch grondgebied en de hond zich bijgevolg op Belgisch grondgebied bevindt. Dit blijkt ook uit artikel 4, § 3, van het ontwerp waar duidelijk is aangegeven dat honden afkomstig uit het buitenland die ouder zijn dan acht weken op het moment dat zij België worden binnengebracht binnen de acht dagen na aankomst geregistreerd moeten worden. In de artikels 15 en 18 is ook voorzien dat de dierenarts de microchip moet controleren vooraleer hij de gegevens doorstuurt naar de databank. Dit is uiteraard enkel mogelijk wanneer de hond zich in België bevindt.
>
> Gelet op het voorgaande heeft het voorliggende ontwerp geen enkele invloed op het vrij verkeer."

Aangezien artikel 6 van het ontwerp de juridische geldigheid van de verwerving van een hond, ten kosteloze of bezwarende titel, in beginsel afhankelijk maakt van de identificatie en registratie van de betrokken hond, wordt afgeweken van de wettelijke regeling inzake de totstandkoming van overeenkomsten in het Burgerlijk Wetboek. Aangezien die identificatie en registratie hoe dan ook verplicht wordt gemaakt door andere bepalingen van het ontwerp en steeds moet volgen op een verwerving van een hond waarvoor die identificatie en registratie nog niet is gebeurd, moet artikel 6 worden weggelaten uit het ontwerp.

Artikel 36

9. Gelet op hetgeen *sub* 7 is uiteengezet aangaande de overeenstemming van de ontworpen regeling met artikel 4, lid 4, van verordening (EG) nr. 998/2003, zou ook in artikel 36, § 1, van het ontwerp moeten worden bepaald dat honden die na 3 juli 2011 door middel van

tatoeage werden geïdentificeerd, hoe dan ook opnieuw moeten worden geïdentificeerd (door middel van een microchip) en dus niet enkel indien de tatoeage onleesbaar is geworden.

Artikel 41

10. Gelet op het belang van de forfaitaire bijdragen voor de financiering van het beheer van de databank, is het raadzaam om het bedrag ervan in het ontworpen besluit te bepalen en niet te delegeren aan de minister bevoegd voor dierenwelzijn. De delegatie die dienaangaande voorkomt in artikel 41 van het ontwerp, moet dan worden vervangen door de regeling die thans is opgenomen in artikel 1 van het ontwerp van ministerieel besluit waarover op dezelfde dag advies 54.516/3 wordt uitgebracht.

Artikel 42

11. Naar luid van artikel 42, §§ 1 en 2, van het ontwerp mogen documenten bedoeld in het te nemen besluit niet nagemaakt of vervalst worden en mogen aan het registratiecertificaat geen wijzigingen aangebracht worden die niet zijn toegestaan bij het te nemen besluit. Dergelijke voorschriften, die reeds voortvloeien uit overige bepalingen van het ontworpen besluit of uit hogere rechtsnormen, zijn overbodig en moeten worden weggelaten.

*

1. En application de l'article 84, § 3, alinéa 1er, des lois sur le Conseil d'État, coordonnées le 12 janvier 1973, la section de législation a fait porter son examen essentiellement sur la compétence de l'auteur de l'acte, le fondement juridique et l'accomplissement des formalités prescrites.

*

PORTÉE ET FONDEMENT JURIDIQUE DU PROJET

2. Le projet d'arrêté royal soumis pour avis prévoit une nouvelle réglementation en matière d'identification et d'enregistrement des chiens, qui se substitue à l'arrêté royal du 28 mai 2004 'relatif à l'identification et l'enregistrement des chiens' et à deux arrêtés ministériels [1] (article 43 du projet).

Le projet contient un certain nombre de dispositions générales relatives à l'obligation d'identification et d'enregistrement ainsi qu'à la base de données relatives aux données enregistrées, qui est gérée dorénavant par le service public compétent pour le bien-être animal (articles 3 à 6).

Il règle également l'identification au moyen de l'implantation d'un transpondeur stérile (articles 7 à 12), ainsi que la procédure d'identification sur papier ou par voie électronique (articles 13 à 21). Une fois les données enregistrées, le responsable reçoit un certificat d'enregistrement et une carte pour la transmission des modifications des données (articles 22 à 25). Le projet prévoit comment communiquer le changement de responsable et le déménagement ou le décès du chien (articles 26 à 30).

En outre, le projet comporte des dispositions spécifiques relatives à l'identification et à l'enregistrement de chiens en refuges pour animaux (articles 31 à 34), au remplacement de documents, notamment en cas de perte et de remplacement d'un transpondeur illisible (articles 35 à 37), ainsi qu'à l'accès et à la gestion de la base de données (articles 38 à 41).

En exécution d'un certain nombre de délégations, que l'arrêté en projet confère au ministre qui a le bien-être animal dans ses attributions, un projet d'arrêté ministériel sur lequel le Conseil d'État donne l'avis 54.516/3 à la même date a également été élaboré.

3. L'arrêté en projet trouve son fondement juridique dans l'article 7 de la loi du 14 août 1986 'relative à la protection et au bien-être des animaux'. Conformément à cette disposition, le Roi peut, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, prendre des mesures pour identifier et enregistrer les chiens et les chats ainsi que pour éviter la surpopulation de ces espèces animales. Il détermine le tarif des redevances pour l'identification et l'enregistrement des chiens, ainsi que les modalités de perception des redevances en même temps qu'une contribution complémentaire de quatre euros pour les enregistrements initiaux.

[1] L'arrêté ministériel du 18 juin 1998 'portant agrément des associations pratiquant le tatouage des chiens' et l'arrêté ministériel du 8 juin 2004 'portant désignation de l'association chargée de la gestion du registre central d'identification des chiens'.

FORMALITÉS

4. À la question de savoir si la Commission de la protection de la vie privée (ci-après : la Commission vie privée) a été consultée sur la réglementation en projet, le délégué a répondu ce qui suit :

> « Het advies van de Privacycommissie werd niet gevraagd voor dit ontwerp. Er kan wel op gewezen worden dat de databank reeds bestaat sinds 1 september 1998 en dat de gegevens die geregistreerd worden, evenals de verwerking ervan sindsdien niet gewijzigd zijn. Nu het beheer van de databank wordt overgenomen door de FOD Volksgezondheid, zal uiteraard voldaan worden aan de bepalingen aangaande de melding van gegevensverwerking bij de Privacycommissie ».

Le fait que la banque de données existe déjà depuis un certain temps et que le traitement des données sera notifié à la Commission vie privée n'empêche pas que la réglementation en projet emporte que des données du responsable sont communiquées au service public compétent pour le bien-être animal et que ces données sont stockées dans une banque de données, ce qui revient à traiter des données à caractère personnel. Une telle réglementation devrait être soumise à l'avis de la Commission vie privée, en application de l'article 29, § 1er, de la loi du 8 décembre 1992 'relative à la protection de la vie privée à l'égard des traitements de données à caractère personnel', lu au regard de l'article 28, paragraphe 2, de la directive 95/46/CE du Parlement européen et du Conseil du 24 octobre 1995 'relative à la protection des personnes physiques à l'égard du traitement des données à caractère personnel et à la libre circulation de ces données', selon lequel chaque État membre prévoit que les autorités de contrôle sont consultées lors de l'élaboration des mesures réglementaires ou administratives relatives à la protection des droits et libertés des personnes à l'égard du traitement de données à caractère personnel.

OBSERVATIONS GÉNÉRALES

5. L'article 36*bis* de la loi du 8 décembre 1992 prescrit que sauf dans les cas fixés par le Roi, toute communication électronique de données personnelles par un service public fédéral ou par un organisme public avec personnalité juridique qui relève de l'autorité fédérale exige une autorisation de principe du comité sectoriel pour l'autorité fédérale, créé au sein de la Commission vie privée. Dès lors qu'il n'apparaît pas qu'une telle autorisation a été demandée, elle doit encore être demandée et obtenue [2].

6.1. Selon l'article 5 du projet, la preuve de l'identification et de l'enregistrement des chiens enregistrés après le 6 juin 2004 est fournie par le passeport muni du certificat d'enregistrement. Il n'est toutefois pas prévu que les données concernées, qui sont stockées à ce jour dans une banque de données gérée conformément à l'article 27 de l'arrêté royal du 28 mai 2004 par une association sans but lucratif (l'A.S.B.L. Association belge d'identification et d'enregistrement canins), soient enregistrées dans la banque de données qui est gérée dorénavant

[2] En effet, le projet ne comporte pas de disposition expresse permettant d'établir qu'il serait dérogé à cette obligation d'obtention d'une autorisation en application de l'article 36*bis*, alinéa 3, de la loi du 8 décembre 1992.

par le service public compétent pour le bien-être animal. Il paraît donc opportun de prévoir une disposition relative au transfert de ces données vers la nouvelle banque de données.

6.2. En outre, on n'aperçoit pas comment les chiens enregistrés avant le 6 juin 2004 (qui ont donc plus de 9 ans) sont identifiés et enregistrés. À ce sujet, le délégué a déclaré ce qui suit :

> « De honden geregistreerd vóór 6 juni 2004 zijn reeds geïdentificeerd en geregistreerd. Hun gegevens werden opgenomen in de databank op basis van het koninklijk besluit van 17 november 1994 betreffende de identificatie en de registratie van honden, en het ministerieel besluit van 5 februari 1998 betreffende de identificatie en de registratie van honden. Indien deze dieren na inwerkingtreding van het voorliggende ontwerp van verantwoordelijke veranderen of verhuizen, vallen zij onder de bepalingen van dit ontwerp ».

Dans la mesure où ces chiens n'ont pas encore été réenregistrés conformément à l'article 33 de l'arrêté royal du 28 mai 2004, il faut également prévoir un régime transitoire pour ceux-ci.

7. Conformément à l'article 4, paragraphe 4, du règlement (CE) n° 998/2003 du Parlement européen et du Conseil du 26 mai 2003 'concernant les conditions de police sanitaire applicables aux mouvements non commerciaux d'animaux de compagnie, et modifiant la directive 92/65/CEE du Conseil', seule est encore acceptée, après l'expiration de la période transitoire, la méthode d'identification à l'aide d'un système d'identification électronique (transpondeur). Cette période transitoire a entre-temps expiré. Le règlement (CE) n° 998/2003 étant applicable aux mouvements d'animaux entre deux États membres, la question se pose de savoir s'il ne faut pas préciser pour les chiens tatoués transférés vers un autre État membre qu'un transpondeur est encore implanté chez ceux-ci. Actuellement, l'article 36 du projet prévoit uniquement une nouvelle identification si le tatouage est devenu illisible. À ce propos, le délégué a déclaré ce qui suit :

> « Vooreerst dient benadrukt te worden dat het voorliggende ontwerp niet tot doel heeft verordening 998/2003 uit te voeren. Deze verordening bevat immers dierengezondheidsmaatregelen terwijl het ontwerp louter een dierenwelzijnsdoel nastreeft. Wel wordt aan het Europese paspoort dat door deze verordening wordt ingevoerd voor het intracommunautaire verkeer een tweede functie toegekend, met name deze van nationaal identificatie- en registratiedocument.
>
> De overgangstermijn voor de identificatie d.m.v. tatoeage voorzien in verordening 998/2003 is verlopen op 3 juli 2011. Volgens een verklarende nota van de Europese Commissie (…) moet deze bepaling zo gelezen dat honden die voor deze datum getatoeëerd werden niet gechipt moeten worden om te kunnen reizen binnen Europa. De verplichting om al dan niet te chippen wordt bijgevolg bepaald door de datum van identificatie en niet door de datum van vertrek naar het buitenland.
>
> In praktijk is het zo dat in België reeds voor 3 juli 2011 gestopt werd met tatoeëren. Bijgevolg stelt zich sowieso geen probleem met honden die na 3 juli 2011 getatoeëerd zouden zijn ».

Dans la mesure où, dans la pratique, la Belgique n'utilise plus, depuis le 3 juillet 2011, de tatouages pour l'identification, il n'y a effectivement aucun problème de

compatibilité avec la disposition réglementaire citée. Il n'en demeure pas moins que pour la période comprise entre le 3 juillet 2011 et la date d'entrée en vigueur de l'arrêté envisagé, les tatouages réalisés en vertu de l'arrêté royal du 28 mai 2004, encore en vigueur actuellement, sont toujours acceptés comme méthode d'identification valable et qu'il serait préférable de prévoir – conformément à la disposition réglementaire citée – que les chiens qui ont été identifiés par un tatouage après le 3 juillet 2011, doivent encore être identifiés par un transpondeur en cas de transfert entre États membres.

EXAMEN DU TEXTE

Article 6

8. Il semble qu'il résulte de l'article 6 du projet qu'un chien provenant d'un État membre de l'Union européenne ne peut pas faire l'objet d'une acquisition avant d'avoir été enregistré en Belgique. À la question de savoir si une telle formulation, qui subordonne une transaction portant sur des chiens provenant d'un autre État membre à l'enregistrement du chien concerné en Belgique, n'est pas contraire à la libre circulation des biens, le délégué a répondu ce qui suit :

> « De bepalingen van het ontwerp zijn uitsluitend van toepassing op Belgisch grondgebied, en bijgevolg ook enkel op 'verwerving van een hond' voor zover deze gebeurt op Belgisch grondgebied en de hond zich bijgevolg op Belgisch grondgebied bevindt. Dit blijkt ook uit artikel 4, § 3, van het ontwerp waar duidelijk is aangegeven dat honden afkomstig uit het buitenland die ouder zijn dan acht weken op het moment dat zij België worden binnengebracht binnen de acht dagen na aankomst geregistreerd moeten worden. In de artikels 15 en 18 is ook voorzien dat de dierenarts de microchip moet controleren vooraleer hij de gegevens doorstuurt naar de databank. Dit is uiteraard enkel mogelijk wanneer de hond zich in België bevindt.
>
> Gelet op het voorgaande heeft het voorliggende ontwerp geen enkele invloed op het vrij verkeer. »

Dès lors que l'article 6 du projet subordonne en principe la validité juridique de l'acquisition d'un chien, à titre onéreux ou gratuit, à l'identification et à l'enregistrement du chien concerné, il est dérogé au dispositif légal relatif à la formation des contrats inscrit dans le Code civil. Étant donné que cette identification et cet enregistrement sont de toute façon rendus obligatoires par d'autres dispositions du projet et doivent toujours suivre l'acquisition d'un chien pour lequel l'identification et l'enregistrement en question n'ont pas encore été réalisés, l'article 6 du projet doit être distrait du projet.

Article 36

9. Vu l'observation formulée au point 7 concernant la compatibilité de la réglementation en projet avec l'article 4, paragraphe 4, du règlement (CE) n° 998/2003, il faudrait également préciser à l'article 36, § 1er, du projet que les chiens qui ont été identifiés par tatouage après le 3 juillet 2011 devront de toute façon être à nouveau identifiés (au moyen d'un transpondeur) et donc pas uniquement si le tatouage est devenu illisible.

Article 41

10. Vu l'importance des cotisations forfaitaires pour le financement de la gestion de la banque de données, il est conseillé d'en déterminer le montant dans l'arrêté en projet et non de prévoir une délégation à cet égard au ministre qui a le bien-être animal dans ses attributions. La délégation y afférente qui figure dans l'article 41 du projet doit donc être remplacée par la disposition inscrite actuellement à l'article 1er du projet d'arrêté ministériel qui fait l'objet de l'avis 54.516/3 donné à la même date.

Article 42

11. Selon l'article 42, §§ 1er et 2, du projet, les documents visés dans l'arrêté envisagé ne peuvent pas être contrefaits ou falsifiés et aucune modification non admise par l'arrêté envisagé ne peut être apportée au certificat d'enregistrement. De telles prescriptions, qui découlent déjà d'autres dispositions de l'arrêté en projet ou de normes supérieures, sont superflues et doivent être omises.

DE GRIFFIER - LE GREFFIER DE VOORZITTER - LE PRÉSIDENT

Greet VERBERCKMOES Jo BAERT